

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2016-07-22
meddelad i
Malmö

Mål nr: B 2431-14

PARTER (Antal tilltalade: 2)

Tilltalad

Martin Clausen, 19860724-4178
Södra Järnvägsgatan 6 A Lgh 1303
265 71 Kvidinge

Offentlig försvarare:

Advokat Mats Håkansson
Advokatfirman Wilensky & Partner HB
Stora Nygatan 59
211 37 Malmö

Offentlig försvarare genom substitution:

Advokat Lars Andén
Advokatfirman Wilensky & Partner HB
Stora Nygatan 59
211 37 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Sofia Eilertsson Olsson
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande

- Nadim Baalbaki
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Jesper Montan AB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 265 201 22 Malmö	Kalendegatan 1	040-35 30 00 E-post: malmo.tingsratt@dom.se http://www.malmotingsratt.domstol.se	040-611 43 10	måndag - fredag 09:00-16:00

2. Showan Shattak
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Norking HB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2014-03-09 (2 tillfällen)
2. Försök till mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2014 och 3 kap 11 § brottsbalken samt 23 kap 1 § brottsbalken
2014-03-09
3. Narkotikabrott, ringa brott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2014-03-09

Skadestånd

1. Showan Shattaks skadeståndsyrkande ogillas.
2. Nadim Baalbakis skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av diverse kläder, mobiltelefon och glasskärva tillhöriga Martin Clausen ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Martin Clausen (Beslagsnr 2014-1200-BG3473 pp 1-6, 2014-1200-BG3469 p 1 och 2014-1200-BG3477 p 1).
2. Beslaget av diverse kläder mm tillhöriga Showan Shattak ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Showan Shattak (Beslagsnr 2014-1200-BG3472 pp 1, 4, 7-8, 10-15).
3. Beslaget av diverse kläder samt en telefon tillhöriga Charlotte Johannsen ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Charlotte Johannsen (Beslagsnr 2014-1200-BG3468 pp 1-4, 2014-1200-BG3471 pp 1-6).

4. Beslaget av diverse kläder, telefon mm tillhöriga Jonathan Johansson ska bestå tills domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Jonathan Johansson (Beslagnr 2014-1200-BG3485 pp 1-17).

Ersättning

1. Mats Håkansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 273 606 kr. Av beloppet avser 195 009 kr arbete, 23 814 kr tidsspillan, 62 kr utlägg och 54 721 kr mervärdesskatt.
 2. Jesper Montan tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 242 663 kr. Av beloppet avser 172 651 kr arbete, 20 655 kr tidsspillan, 824 kr utlägg och 48 533 kr mervärdesskatt.
 3. Martin Clausen tillerkänns ersättning av allmänna medel med 1 500 kr för sina kostnader för bevisning i rättegången.
 4. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2016-07-22
meddelad i
Malmö

Mål nr: B 2431-14

Tiltalad

Leif Stefan ANDREAS Karlsson, 19830807-3975
Frihetsberövande: Häktad
Idrottsgatan 12
268 75 Tågarp

Offentlig försvarare:

Advokat Theodor Nordenadler
Advokatfirman Nordenadler AB
Gustav Adolfs torg 41
211 39 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Sofia Eilertsson Olsson
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande

1. Charlotte Johansen
Sekretess, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Northing HB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

2. Jonathan Johansson
Sekretess, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Northing HB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

3. Showan Shattak
Sekreteress, se Partsbilaga sekretess

Målsägandebiträde:
Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Norking HB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Grov misshandel, 3 kap 6 § 1 st brottsbalken
2014-03-09 (2 tillfällen)

Åtal som den tilltalade frikänns från

Misshandel, 3 kap 5 § brottsbalken
2014-03-09

Påföljd m.m.

Fängelse 3 år

Skadestånd

1. Andreas Karlsson ska utge skadestånd till Jonathan Johansson med 80 900 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 mars 2014 till dess betalning sker.
2. Andreas Karlsson ska utge skadestånd till Charlotte Johannsen med 124 868 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 78 650 kr från den 9 mars 2014, respektive på 46 218 kr från den 1 juli 2016, allt till dess betalning sker.

3. Showan Shattaks skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av diverse kläder, mobiltelefon och glasskärva tillhöriga Martin Clausen ska bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Martin Clausen (Beslagsnr 2014-1200-BG3473 pp 1-6, 2014-1200-BG3469 p 1 och 2014-1200-BG3477 p 1).

2. Beslaget av diverse kläder mm tillhöriga Showan Shattak ska bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Showan Shattak (Beslagnr 2014-1200-BG3472 pp 1, 4, 7-8, 10-15).
3. Beslaget av diverse kläder samt en telefon tillhöriga Charlotte Johannsen ska bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Charlotte Johannsen (Beslagnr 2014-1200-BG3468 pp 1-4, 2014-1200-BG3471 pp 1-6).
4. Beslaget av diverse kläder, telefon mm tillhöriga Jonathan Johansson ska bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska beslaget hävas och godset utlämnas till Jonathan Johansson (Beslagnr 2014-1200-BG3485 pp 1-17).

Häktning m.m.

Andreas Karlsson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Theodor Nordenadler tillerkänns ersättning av allmänna medel med 239 017 kr. Av beloppet avser 169 344 kr arbete, 21 870 kr tidspillan och 47 803 kr mervärdesskatt.
 2. Beträffande ersättning till målsägandebiträdet Jesper Montan, se domslutet avseende Martin Clausen.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat ansvar å Martin Clausen och Andreas Karlsson enligt följande

1. MISSHANDEL (Martin Clausen och Andreas Karlsson)

Martin Clausen och Andreas Karlsson har på natten den 9 mars 2014 på Kristianstadsgatan i Malmö, eller i dess omedelbara närhet, gemensamt och i samförstånd uppsåtligen misshandlat Showan Shattak. Martin Clausen och Andreas Karlsson har härvid tilldelat Showan Shattak flera knytnävsslag som träffat honom i huvudet och på kroppen. Showan Shattak har av misshandeln i vart fall förorsakats smärta.

Lagrum: 3 kap 5 § brottsbalken

2. GROV MISSHANDEL (Andreas Karlsson)

Andreas Karlsson har på natten den 9 mars 2014 på Kristianstadsgatan i Malmö uppsåtligen misshandlat Charlotte Johannsen genom att angripa henne med kniv eller knivliknande föremål. Andreas Karlsson har genom angreppet förorsakat Charlotte Johannsen sårskada under vänster armhåla, blodförlust, smärta och blåmärke.

Gärningen skall bedömas som grov eftersom Karlsson genom sitt förfarande utsatt Charlotte Johannsen för en livsfarlig gärning och genom sitt agerande visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum: 3 kap 6 § 1 st brottsbalken

3. FÖRSÖK TILL MORD (Andreas Karlsson)

Andreas Karlsson har på natten den 9 mars 2014 på Kristianstadsgatan i Malmö uppsåtligen försökt beröva Jonathan Johansson livet genom att angripa honom med kniv eller annat stickande föremål. Andreas Karlsson har genom angreppet utöver sårskada, smärta och blodvite förorsakat Jonathan Johansson en livshotande skada

i form av en "punkterad" högerlunga, innebärande skada på lungsäcken, luftinträde i och blödning till lungsäcken. Andreas Karlsson har genom sitt agerande visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller har endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten.

Lagrum: 3 kap 1 § och 11 § brottsbalken och 23 kap 1 § brottsbalken

4. FÖRSÖK TILL MORD (Martin Clausen)

Martin Clausen har på natten den 9 mars 2014 på Kristianstadsgatan i Malmö uppsåtligen försökt beröva Showan Shattak livet. Martin Clausen har härvid sprungit ifatt Showan Shattak, hoppat på honom bakifrån och med våld tagit ner honom på trottoaren i direkt anslutning till en trottoarkant och en parkerad bil. Martin Clausen har därefter, sittandes gränsle över Showan Shattak, tilldelat denne upprepade, kraftiga knytnävsslag som träffat i huvudet och på kroppen. Martin Clausen har genom sitt förfarande utöver hudavskrapningar i ansiktet, smärta och blodvite förorsakat Showan Shattak livshotande skallskador. Skallskadorna har bestått i sårskada på vänster sida av huvudet med underliggande brott på skallen samt blödning i och under den hårda hjärnhinnan med därpå följande skador på hjärnhinnan och hjärnan samt hjärnsvullnad. Martin Clausen har genom sitt agerande orsakat stort lidande, bestående kroppsskada och men för Showan Shattak och har visat synnerlig hänsynslöshet.

Fara för brottets fullbordan har förelegat och har endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten.

Lagrum: 3 kap 1 § och 11 § brottsbalken och 23 kap 1 § brottsbalken

5. MISSHANDEL (Martin Clausen)

Martin Clausen har på natten den 9 mars 2014 på Kristianstadsgatan i Malmö, eller i dess omedelbara närhet, uppsåtligen misshandlat Nadim Baalbaki genom att tilldela honom flera slag som träffat ansiktet och förorsakat denne smärta och en mindre sårskada på läppen.

Lagrum: 3 kap 5 § brottsbalken

6. NARKOTIKABROTT, ringa (Martin Clausen)

Martin Clausen har den 9 mars 2014 eller kort tid dessförinnan på okänd plats i riket olovligen brukat cannabis, som är narkotika.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Åklagaren har i anslutning till åtalspunkt 6 angett att statens kostnader för provtagning och analys uppgått till 3 755 kr.

De fyra målsägandena har yrkat skadestånd enligt följande:

Showan Shattak: Yrkar i anslutning till åtalspunkt 1 att Martin Clausen och Andreas Karlsson förpliktas att solidariskt utge skadestånd till honom med 7 000 kr, avseende kränkning, jämte ränta på 7 000 kr från den 9 mars 2014 till dess betalning sker samt

yrkar i anslutning till åtalspunkt 4 att Martin Clausen förpliktas att utge skadestånd till honom med 553 609 kr, varav 125 000 kr avser kränkning, 84 400 kr sveda och värk, 3 300 kr sjukvård, 6 600 kr medicin, 8 700 kr övriga vårdkostnader, 320 000 kr utseendemässiga skadeföljder och 5 609 kr förstörda kläder och skor. Ränta enligt 6 § räntelagen yrkas å 535 009 kr (kränkning, sveda och värk, utseendemässiga skadeföljder och förstörda kläder och skor) från den 9 mars 2014 till dess betalning sker och å 18 600 kr (sjukvård, medicin och övriga vårdkostnader) från den 1 juli 2016 till dess betalning sker.

Charlotte Johansen: Yrkar i anslutning till åtalspunkt 2 att Andreas Karlsson förpliktas att utge skadestånd till henne med 189 071 kr, varav 50 000 kr avser kränkning, 52 200 kr sveda och värk, 45 118 kr förlorad arbetsförtjänst, 1 100 kr sjukvård, 10 000 kr ärr, 26 403 kr hyra av lägenhet samt 4 250 kr förstörda kläder. Ränta enligt 6 § räntelagen yrkas å 116 650 kr (kränkning, sveda och värk, ärr och förstörda kläder) från den 9 mars 2014 till dess betalning sker och å 72 621 kr (sjukvård, förlorad arbetsförtjänst och hyra av lägenhet) från den 1 juli 2016 till dess betalning sker.

Jonathan Johansson: Yrkar i anslutning till åtalspunkt 3 att Andreas Karlsson förpliktas att utge skadestånd till honom med 155 900 kr, varav 125 000 kr avser kränkning, 14 400 kr sveda och värk, 15 000 kr ärr och 1 500 kr självrisk för förstörda kläder jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 155 900 kr från den 9 mars 2014 till dess betalning sker.

Nadim Baalbaki: Yrkar i anslutning till åtalspunkt 5 att Martin Clausen förpliktas att utge skadestånd till honom med 5 500 kr, varav 5 000 kr avser kränkning och 500 kr sveda och värk, jämte ränta på 5 500 kr enligt 6 § räntelagen från den 9 mars 2014 till dess betalning sker.

Åklagaren har framställt följande särskilda yrkanden avseende i beslag tagna kläder och andra föremål

1. Det yrkas att beslaget av diverse kläder mm tillhöriga Showan Shattak ska bestå till dess dom vunnit laga kraft för att därefter hävas till honom. (Beslag 2014-1200-BG3472 pp 1,4, 7, 8 och 10-15)
2. Det yrkas att beslaget av diverse kläder samt en telefon tillhöriga Charlotte Johansen ska bestå till dess dom vunnit laga kraft för att därefter hävas till henne. (Beslag 2014-1200-BG3468 pp 1-4 och 2014-1200-BG3471 pp 1-6)

3. Det yrkas att beslaget av diverse kläder, telefon mm tillhöriga Jonathan Johansson ska bestå till dess dom vunnit laga kraft för att därefter hävas till honom. (Beslag 2014-1200-BG3485 pp 1-17)
4. Det yrkas att beslaget av diverse kläder, mobiltelefon och glasskärva tillhöriga Martin Clausen ska bestå till dess dom vunnit laga kraft för att därefter hävas till honom. (Beslag 2014-1200-BG3473 pp p 1-6, 2014-1200-BG3469 p 1 och 2014-1200-BG3477 p1)

Martin Clausen har i anledning av misstanke om brott som prövas i denna dom varit berövad friheten som anhållen och häktad 2014-03-09 – 2014-04-11 samt 2016-04-20 – 2016-07-08.

Andreas Karlsson har i anledning av misstanke om brott som prövas i denna dom varit berövad friheten som anhållen och häktad sedan 2015-11-24.

Avräkningsunderlag bifogas domen.

DOMSKÄL

DE TILLTALADES INSTÄLLNING TILL ÅTALET

Martin Clausen har erkänt ringa narkotikabrott men i övrigt förnekat de gärningar han åtalats för, dvs. gärningarna under åtalpunkterna 1, 4 och 5.

Andreas Karlsson har även han förnekat de gärningar han åtalats för, dvs. gärningarna under åtalpunkterna 1, 2 och 3.

De tilltalade har bestritt mot dem framställda skadeståndsyrkanden samt, för det fall de fälls till ansvar i enlighet med åtalet, angett följande inställningar:

Åtalspunkt 1 (yrkande från Showan Shattak om 7 000 kr för kränkning):

Martin Clausen – yrkat belopp vitsordas inte som i och för sig skäligt.

Andreas Karlsson – yrkat belopp kan vitsordas som i och för sig skäligt.

Åtalspunkt 2 (yrkande från Charlotte Johannsen om 189 071 kr):

Andreas Karlsson – av yrkat belopp kan 75 350 kr vitsordas som i och för sig skäligt (50 000 kr kränkning, 10 000 kr sveda och värk, 10 000 kr ärr, 1 100 kr sjukvård och 4 250 kr förstörda kläder).

Åtalspunkt 3 (yrkande från Jonathan Johansson om 155 900 kr):

Andreas Karlsson – yrkat belopp, 155 900 kr, kan vitsordas som i och för sig skäligt för det fall han skulle dömas för försök till mord. Om han i stället skulle dömas för grov misshandel vitsordas ett belopp om 80 900 kr som i och för sig skäligt.

Åtalspunkt 4 (yrkande från Showan Shattak om 553 609 kr):

Martin Clausen – av yrkat belopp kan endast 24 209 kr vitsordas som i och för sig skäligt (3 300 kr sjukvård, 6 600 kr medicin, 8 700 kr övriga vårdkostnader och 5 609 kr förstörda kläder och skor).

Åtalspunkt 5 (yrkande från Nadim Baalbaki om 5 500 kr):

Martin Clausen – yrkat belopp vitsordas inte som i och för sig skäligt.

ALLMÄNT

Kristianstadsgatan

Kristianstadsgatan är en cirka 700 meter lång gata som genomkorsar stadsdelen Möllevången i Malmö från väster till öster, från Skolgatan till Nobelvägen. Gatan korsas från väst till öst av Bergsgatan, Ängelholmsgatan, Parkgatan och Falsterbogatan. Gatan omges av hyreshus från början av 1900-talet, utom på sträckan Parkgatan – Falsterbogatan där gatan i norr vetter mot plank/staket som

omger Folkets Park. Folkets Park kan inte nås från Kristianstadsgatan. Ingångarna till parken är belägna på parkens övriga tre sidor. I korsningen Kristianstadsgatan/Parkgatan finns en rondell. Där Kristianstadsgatan börjar ligger på Skolgatan Ölcaféet och i andra änden av Kristianstadsgatan, strax innan Nobelvägen, puben ”Nobes”. Mellan Ängelholmsgatan och rondellen, cirka 250 meter in från Skolgatan, låg våren 2014 caféet ”Glassfabriken”, bl.a. så benämnt efter en tidigare näringsverksamhet på platsen. ”Glassfabriken” ansågs vid den tiden vara en samlingsplats för ”vänsteranhängare”. Inne i Folkets Park ligger bland annat restaurang ”Moriskan”. Nära puben ”Nobes” fanns caféet ”Amalthea”, av namnet att döma även det ”vänsterinriktat”.

Killgänget

Mixed martial arts, ”MMA” är en kampsport med sparkar, slag, kast och markkamp. På kvällen den 8 mars 2014 mötte den svenske MMA-stjärnan ”The Mauler” en annan MMA-stjärna i en match som sändes över vissa tv-kanaler. Ett kamratgäng killar, fem till antalet som det tycks, samlades den kvällen på restaurang Sir Tobys i centrala Malmö för att bese fajten. Centralfiguren i gänget – den som sms: at de andra om matchen - var Andreas Karlsson, som då under flera års tid hade varit verksam i olika grupper på den yttersta högerkanten och som under valåret 2014 verkade för en gruppering som kallade sig ”Svenskarnas parti”. Flera av kamraterna hade liknande åsikter som Andreas Karlsson. Sir Tobys stängde vid 24-tiden och killgänget, som hade förtärt en hel del öl och kanske även shots under kvällen, beslöt att dra vidare för att hitta något annat ställe som var öppet. En del av dem var i vart fall lätt berusade. Killarna hade med sig klistermärken på vilka det stod ”Svenskarnas Parti” och dessa märken satte de upp på stolpar och annat på sin promenad längs Malmös gator. Någon eller några av dem köpte på vägen genom staden mer dryck. När killarna kom till Ölcaféet på Skolgatan stannade de till ett tag för att se om det fanns plats för dem där. Ölcaféet verkade emellertid var fullsatt och istället slog killarna in på Kristianstadsgatan. som förde dem mot det krogtäta Möllevången. Killarna som vandrade längs Kristianstadsgatan var de båda tilltalade

– Andreas Karlsson och Martin Clausen – Magnus Holmqvist som hörts som vittne i målet, ”Calle” samt en femte person vars namn ingen av dem velat röja.

Tjejerna i natten

Den internationella kvinnodagen infaller årligen den 8 mars och brukar markeras av olika manifestationer. Möllevången är en gammal arbetarstadsdel och ett kvarter från korsningen Kristianstadsgatan/Ängelholmsgatan ligger Möllevångstorget, sedan ett sekel tillbaka start- och slutpunkt för olika manifestationer och demonstrationer. Sent på kvällen den 8 mars 2014 arrangerade vänsterinriktade organisationer en feministisk manifestation på Möllevångstorget under mottot ”Ta natten tillbaka”. En demonstration endast avsedd för kvinnor utgick från Möllevångstorget vid 22-tiden och återkom sedan till Möllevångstorget något före kl. 24, efter en rundtur i Malmös centrala delar. I demonstrationen deltog 100 – 200 kvinnor. Det fanns därför vid 24-tiden natten mellan den 8 och 9 mars 2014 många unga kvinnor ute på gatorna kring Möllevångstorget, bland dem målsäganden Charlotte Johannsen och vittnena Ylva Hazell, Alma Zachrisson Persson och Jonna Valenzuela. Några av dessa kvinnor stod ett antal minuter efter kl. 24 och pratade utanför ”Glassfabriken”, vars café då var stängt. En del av kvinnorna var förmodligen på väg till ”Moriskan” inne i Folkets Park för fest medan andra var på väg hemåt. Bland dem som stod utanför ”Glassfabriken” befann sig de nyss nämnda Ylva och Alma. Ylva Hazell och Alma Zachrisson Persson har berättat att det medan de stod och pratade med några andra tjejer utanför ”Glassfabriken” passerade ett killgäng som de uppfattade som buffliga, med ett hotfullt kroppsspråk. Killarna gick nära dem, sade inget till dem men uppfattades likväl av Ylva och Alma som hotfulla. Alma har tillagt att en av killarna vid passerandet av ”Glassfabriken” till de andra sade ”här är det” samt att hon på något sätt mot slutet av demonstrationen hade fått höra att det skulle komma ”nassar”.

De fyra målsägandena

Målsägandena Nadim Baalbaki, Showan Shattak, Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson var alla, mer eller mindre, bekanta med varandra och förefaller alla – ehuru de inte verkar ha varit politiskt organiserade i konventionell mening – ha haft någon form av politiska vänstersympatier. Showan Shattak och Charlotte Johannsen hade ett förhållande och ska ha bott tillsammans och Nadim Baalbaki ska ha varit Showan Shattaks bästa vän. Showan Shattak har under rättegången på tal om sin vänskap med Nadim Baalbaki sagt att de var ”två bröder av olika mödrar”. Alla fyra målsägandena befann sig strax efter kl. 00 den 9 mars 2014 i närheten av Kristianstadsgatan. De har dock uppgett att de då inte var tillsammans utan befann sig på olika platser.

Nadim Baalbaki har uppgett att han och Showan Shattak var tillsammans hela kvällen den 8 mars 2014 och strax efter kl. 00 lämnade restaurang ”Moriskan”, där de då hade suttit någon timme, för att flytta en av honom lånad cykel till cykelägarens adress på Falsterboplan (”Jesusparken”) och sedan ”möta folk”. Till Falsterboplan tog de sig enligt Nadim Baalbaki via Parkgatan – Kristianstadsgatan – Falsterbogatan och inget anmärkningsvärt hände under denna deras promenad med cykeln. De gick efter att ha satt cykeln utanför en fastighet vid Falsterboplan Falsterbogatan tillbaka mot Kristianstadsgatan och vände sedan åt vänster mot rondellen.

Showan Shattak har uppgett att han minns att han var tillsammans med Nadim Baalbaki den dagen och den kvällen men att hans sista minne före det bråk vid vilket han skadades är att han och Nadim Baalbaki gick Kristianstadsgatan i riktning mot Nobelvägen.

Charlotte Johannsen: När manifestationen på Möllevångstorget hade avslutats skulle hon träffa Showan på ”Moriskan”. Hon gick därför Kristianstadsgatan österut (alltså förbi ”Glassfabriken”) mot rondellen, i avsikt att sedan via Parkgatan gå in i

Folkets Park. Hon gick inte i sällskap med någon. På Kristianstadsgatan träffade hon två tjejer som föreföll nervösa och sade att det fanns "nazister på Möllan". Hon fortsatte efter detta samtal fram till rondellen.

Jonathan Johansson: Han hade aktuell kväll varit på ett födelsedagskalas i sin hemstad och anlände till Malmö först vid 23:30-tiden. När han kom till Malmö tog han först en öl hemma hos en kompis någonstans i närheten av Möllevångstorget och begav sig sedan mot "Moriskan" via rondellen. Han tror att han sammanlagt drack fem - sex öl under kvällen och han kände sig lätt berusad. Framkommen till "Moriskan" löste han entré med sitt kort men kom sedan nästan omedelbart på att han var av med sitt snus. Han visste att det fanns en nattöppen butik borta vid Falsterboplan och gick därför ut igen och lämnade Folkets Park via den sydligaste utgången mot Falsterbogatan. Den parkutgången ligger endast cirka hundra meter från Falsterbogatans korsning med Kristianstadsgatan.

Sammanstötningen

Malmöpolisen bedrev vid ifrågavarande tidpunkt en särskild trygghetskampanj. På kvällen den 8 mars 2014 var det, enligt vad som uppgetts vid rättegången, en tillställning på "Amiralen" (också det en restaurang i Folkets Park) som var särskilt prioriterad ur polisiär synpunkt. Det var därför ovanligt många poliser i rörelse kring Folkets Park under kvällen och natten, bland annat några av polisens ryttare. Ryttarna red två och två runt parken. Frammot kl. 00:30 var det polisinspektörerna Madelene Winberg och Lina Rosell som hade att rida rundan. Kl. 00:32 kallade dessa båda ryttare på hjälp över radion. De hade när de red Falsterbogatan söderut mot korsningen med Kristianstadsgatan upptäckt en stor grupp människor i rörelse över korsningen och på väg mot Nobelvägen. Framkomna till korsningen upptäckte de sedan ett slagsmål med många inblandade i på Kristianstadsgatan mot Nobelvägen till och red omedelbart dit för att splittra de stridande.

Det är i anslutning till detta slagsmål de av åklagaren åtalade gärningarna ska ha begåtts av Andreas Karlsson och Martin Clausen mot de fyra målsägandena.

BEVISNINGEN

Av parterna åberopad muntlig bevisning

Nadim Baalbaki, Showan Shattak, Charlotte Johannsen, Jonathan Johansson, Andreas Karlsson, Martin Clausen och Magnus Holmqvist har hörts om vad som utspelade sig på Kristianstadsgatan vid ifrågavarande tillfälle och kort före och efter. Magnus Holmqvist har därvid hörts som vittne.

Showan Shattak har, förmodligen på grund av de hjärnskador han ådrog sig under händelserna, inte kunnat avge någon strukturerad berättelse. Han säger att han i stort sett inte minns någonting.

På åklagarens begäran har – utöver Magnus Holmqvist - följande vittnen hörts:

- 1) De båda polisryttarna Madelene Winberg och Lina Rosell,
- 2) En av de poliser som kort efter händelserna på Kristianstadsgatan hann ikapp och samtalande med Andreas Karlsson och Magnus Holmqvist, André Grüner Sveälv,
- 3) Polisinspektören Jimmy Nilsson, som kort efter händelsen träffade de skadade Showan Shattak och Charlotte Johannsen i deras lägenhet på Friisgatan,
- 4) Tjejerna vid ”Glassfabriken”, Ylva Hazell och Alma Zachrisson Persson,
- 5) Forensiske specialisten vid NFC Weine Drotz, som uttalat sig om blodbildsanalyser av de plagg Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson bar aktuell natt samt
- 6) Joanna Lilja, som gjorde iakttagelser av delar händelseförloppet på Kristianstadsgatan från sitt fönster.

Även Martin Clausen och Andreas Karlsson har åberopat flera vittnen.

Martin Clausen har – utöver förhör med Magnus Holmqvist, Madelene Winberg, Lina Rosell och André Grüner Sveälv – åberopat vittnesförhör med polisinspektören Åsa Andreasson som deltog vid kontrollen av Andreas Karlsson vid Falsterboplan, med fem personer som bodde i närheten av brottsplatsen på Kristianstadsgatan, Clara Landtmanson, Minna Fristedt Lundquist, Mattias de Jallad, Anders Friberg och Jens Holmström samt med Oskar Wennberg, som passerade Falsterbogatan och Kristianstadsgatan under en promenad från Amiralsgatan till ett näringsställe på Möllevången.

Även Andreas Karlsson har åberopat vittnesförhör med Jens Holmström. Han har dessutom åberopat vittnesförhör med en vän till Charlotte Johannsen, Jonna Valenzuela, som träffade Showan Shattak i hans lägenhet på Friisgatan innan Showan Shattak fördes till sjukhus och som sedan följde med honom till sjukhuset.

Målsägandenas, de tilltalades och Magnus Holmqvists berättelser om händelseförloppet från den stund då något avvikande inträffade på Kristianstadsgatan

Nadim Baalbaki: När han och Showan Shattak rundade hörnet och från Falsterbogatan gick till vänster in på Kristianstadsgatan i riktning mot rondellen passerade de ett killgäng på fyra – fem personer. Det var inga killar han kände igen. Showan gick före honom och talade i mobiltelefon. Killarna stannade av helt när de hade gått förbi dem. Plötsligt hörde han en glasflaska krossas bakom sig och två killar, en i svart jacka och svart mössa och en i grön jacka, gick emot dem och skrek ”kom då”. Killarna rusade förbi honom och attackerade Showan, om böjde sig framåt och höll händerna över huvudet. En av killarna slog underifrån och den andre bakifrån. Han såg att vissa av slagen träffade och sprang fram till Showan. De andra främmande killarna rusade då fram till honom och höll honom borta så att han inte kunde hjälpa Showan. Det hela var över på några sekunder eller en minut. De skapade ett mellanrum på någon meter och han försökte dra med Showan så att de

kunde gå vidare. Han tänkte instinktivt att attacken måste ha med politik att göra eftersom han visste var Showan stod politiskt. Plötsligt märkte han att tre till fem personer till var på platsen. Han uppfattade att de kom från rondellhållet. En av de första som kom fram var Jonathan Johansson, som han är bekant med. Även dessa personer attackerades av killgänget. Killen med den svarta jackan hade en mörk kniv i handen och gjorde utfall mot olika personer, men han såg inte att någon blev huggen. Killen liksom svingade kniven och verkade ha koll på vad han gjorde. En person hade blivit upptrückt mot en vägg och blev slagen och han sprang därför dit för att sära på dem som stod där. Sedan var det som om situationen ebbade ut. De båda sidorna skiljdes åt och det kändes som om det angripande killgänget var på väg att dra sig tillbaka mot Nobelvägen. Personen med grön jacka gick emellertid då förbi honom väldigt bestämt och pekade på någon bakom honom med orden ”du din fitta, du ska dö”. När han vände sig om - han tittade först efter vad killen med kniv gjorde - såg han att killen i den gröna jackan tagit tag i Showans jacka och kastade Showan mot marken vid en bil. Showan låg sedan på rygg och killen satt på knä gränslösa över honom och ”matade” knytnävsslag mot Showans ansikte och huvud. Han tror det var över tio slag. Själv sprang han efter några sekunder fram till killen och försökte dra bort honom men lyckades först inte riktigt. Även någon annan verkade försöka dra bort killen. Det såg inte ut som om Showan, som hade armarna utmed sidorna, skyddade sig. Efter ett tag lyckades han dra bort killen från Showan så att både han själv och killen hamnade på marken. Han såg då att Showan blödde kraftigt och hade blod i ansiktet och på huvudet. Han själv och killen med den gröna jackan reste sig snabbt upp. Två – tre slag från killen träffade honom i ansiktet och själv slog han tillbaka ett eller två slag. Han fick en skada på läppen. Det sista som hände var att han fick ett hårt slag mitt i ansiktet och tappade sina glasögon. Efter det vände sig killen om och sprang mot Nobelvägen. Först när han tog upp glasögonen igen märkte han att det fanns två poliser på plats. Han var nu en av de sista på platsen och sprang till Möllevångstorget. Medan bråket pågick tror han att det, bortsett från killgänget som attackerade och honom själv, var fem – åtta personer på platsen. Showan såg han inte mer sedan han hade dragit bort kilen från

honom. Efter attacken såg han en bild av Andreas Karlsson på internet och kände igen denne som den som, jämte killen med den gröna jackan, hade varit mest aggressiv. Han var efter händelsen orolig för att träda fram men gjorde det sedan, cirka två månader efteråt, på uppmaning av Charlotte och Showan, eftersom han fick reda på att hans förhör var väldigt viktigt. Han minns inte något annat glaskross än det som föregick den första attacken mot Showan.

Charlotte Johannsen: När hon kom till rondellen hörde hon att det längre ner på Kristianstadsgatan kastades glas och att folk skrek. Hon uppfattade skällsord som ”djävla röding” och ”djävla fitta” och började springa. Hon var då så långt borta att hon inte såg vad som hände. När hon närmade sig händelserna såg hon att det kastades glas eller flaskor mot det håll hon kom från. En grupp människor, kanske fem eller sex, stod vid Nobelvägen och tittade in mot Kristianstadsgatan och närmare henne stod en annan mindre grupp människor med ryggen mot henne. Gruppen vid Nobelvägen sprang så emot den andra gruppen och attackerade dem. Hon sprang då dit för att avbryta bråket. Hon kände inte igen någon av de bråkande. Gruppen närmast henne stod med böjda kroppar och en person i överläge slog oh slog. För att stoppa misshandeln sprang hon fram och lyfte sin vänstra arm för att dra bort personen. Hon kände då en stark smärta under vänsterarmen och när hon vände sig om såg hon en kille stå intill henne, på hennes vänstra sida, med en kniv i handen. Killen stod väldigt stilla, liksom i angreppsposition, och hon förstod att hon hade blivit knivhuggen. Killen var en till två meter från det bråk som pågick och verkade fokuserad, som om han skulle hugga igen. Han tittade inte på henne utan endast på det pågående slagsmålet men hon blev väldigt rädd. Hon minns hans ansikte väldigt väl och kommer också ihåg att han hade något blågult på sig. Den person hon efteråt har utpekat som knivmannen är Andreas Karlsson. När hon såg efterlysningen av honom kände hon igen honom. Hon har en minnesbild av att det fanns ytterligare en person på platsen med kniv men kan inte säga var denne i så fall var. Han var dock inte i hennes närhet. Plötsligt kom två poliser inridande på trottoaren från det hållet Falsterbogatan ligger och stoppade slagsmålet. Hon var då

ute på gatan. Bakom en bil verkade två andra personer slåss. En av dem var hennes kompis Nadim Baalbaki och den andre har hon identifierat som Martin Clausen. Nadim kom upp från trottoaren och brottningen fortsatte ganska länge, tills poliserna stoppade det också. När hon tittade runt såg hon en annan kille som hon tror tillhörde gänget från Nobelvägen stå lite längre bort. Hon sade sedan till en kvinna som hade varit med på demonstrationen att hon var knivhuggen och ville gå in på puben ”Nobes” för att se hur illa det var. Kvinnan sade till henne att istället åka till akuten och hon gick därför mot Falsterbogatan för att försöka få tag på en taxi. När hon kom till Falsterbogatan ringde Showan. Han sade att han var skadad och var på Friisgatan och att hon måste komma. Hon tänkte emellertid då mest på att själv åka till akuten. Hon fick en tjejs hjälp att få tag på en taxi och åkte sedan med denna taxi mot sjukhuset. Av nya telefonsamtal med Showan framgick emellertid att Showan kunde vara allvarligare skadad och hon omdirigerade därför taxin till deras bostad på Friisgatan. Det fanns blod i trappan och inne på toaletten låg Showan och blödde från huvudet. Han var vid medvetande men väldigt förvirrad.

Jonathan Johansson: När han hade kommit ut på Falsterbogatan hörde han ljud av glaskross och skrik som ”rödingdjävlar”, ljudet av tumult. När han kom fram till hörnet Falsterbogatan/Kristianstadsgatan och tittade mot Nobelvägen såg han att tumultet var där borta. Det var bråk både ute på gatan och på trottoaren och det verkade sammanlagt vara 5 – 10 personer, närmare 10, som bråkade. När han kom närmare såg han att en person, man eller kvinna, av en annan person trycktes upp mot en vägg. Han uppfattade det som om den som tryckte upp personen höll fast denne och slog på personen. Han bestämde sig för att avbryta det som skedde och sprang fram och tog tag i den som han uppfattade slog bakifrån. Med båda händerna tog han tag i dennes jacka och drog honom åt sidan. I samma sekund som han gjorde detta kände han ett hårt slag, en dunk, i ryggen. När han vände sig om såg han Andreas Karlsson stå framför sig. Andreas Karlsson gjorde en tillbakadragande rörelse och höll upp händerna som i garde med en kniv i högra handen. Eggen på

kniven blänkte, den såg rostfärgad ut. Han blev livrädd och chockad. Andreas Karlsson tog ett par steg tillbaka och stod sedan redo för ett nytt utfall, mot en annan person. Andreas Karlsson hade en blå mössa med gul text på. Själv har han ett långt politiskt engagemang, bland annat rörande antirasism, och kände igen Andreas Karlsson eftersom denne tidigare lyfts fram i en rasistisk organisation i Skåne. Endast några dagar före denna händelse hade han läst en artikel i Svenskarnas Partis tidning "Realisten" och där sett en bild av Andreas Karlsson, vilket gjorde att han direkt kände igen denne. Till vänster om sig hörde han någon skrika "jävla fitta dö" eller något liknande. Han ville komma bort från bråket och joggade mot Falsterbogatan tillsammans med en kvinna med rött hår för vilken han hade berättat att han var knivhuggen. Hans andning blev kort senare sämre och när han närmade sig Falsterbogatan tvangs han lägga sig ner på trottoaren. Folk försökte hjälpa honom och efter ett tag kom det en ambulans som körde honom till sjukhuset. Den ende person han kände igen på platsen var Andreas Karlsson. Han utesluter att någon annan än Andreas Karlsson kan ha knivhuggit honom och såg för övrigt ingen annan med kniv på platsen. Polishästarna kom efter det att han hade blivit knivhuggen men innan han fick kontakt med kvinnan med det röda håret. Han har ingen förklaring till att Charlotte Johannsens blod finns på hans kläder. Det kan vara Magnus Holmqvist han slet undan.

Andreas Karlsson: Han är ursprungligen från Malmö och visste mycket väl att "Glassfabriken" var ett ställe där vänsteranhängare samlades men det var inget han tänkte speciellt på. När de kom fram till "Glassfabriken" tänkte han dock på det eftersom ett tjejgäng som stod där började stirra på honom. Han fick för sig att han var igenkänd och frågade de andra om de också kände att det var en "skum stämning" på platsen. Någon annan i gänget, som hade ögonkontakt med tjejerna, sade att tjejerna började maskera sig och ta upp sina mobiltelefoner. Hans tanke hade varit att de vid rondellen skulle vika av mot "Debaser" vid Folkets Park, men när han förstod att han var igenkänd sade han till de andra att det inte var så smart att stanna kvar i trakten. De andra höll med och man fortsatte därför Kristianstads-

gatan rakt fram. Allt var emellertid fortsatt lugnt och de fortsatte längs Folkets Park fram till Falsterbogatan och över denna. När de sedan var halvvägs mot Nobelvägen hörde han Magnus Holmqvist säga att det kom en massa folk bakom dem. Han vände sig då och såg ett 20-tal mörklädda personer vid korsningen med Falsterbogatan som var på väg åt deras håll. När dessa personer såg att de var upptäckta satte de igång en ”rusning”, kastade flaskor och skrek ”nassesvin”. Det tog någon sekund innan han kopplade vad som hände men han sprang sedan hukande bort till Nobelvägen för att inte bli träffad av flaskorna. När han vände sig om såg han att Magnus Holmqvist hade blivit kappsprungen av de tre – fyra snabbaste i gänget och att gänget stod och försökte slå på Magnus medan Magnus skyddade sig och backade i riktning mot Nobelvägen. Fler och fler hann sedan ikapp Magnus och försökte slå på honom. Självisste han först inte riktigt vad han skulle göra. Han hoppades att Magnus själv skulle kunna reda ut saken och ta sig till Nobelvägen. Just då kom det emellertid fram en person som verkade vara mer bestämd än de andra och trängde sig genom gruppen som omringade Magnus. Den personen hade en vinflaska i handen och drämde denna med full kraft i Magnus huvud. Träffen ekade tydligt och Magnus stannade helt upp, liksom frusen. Personen med vinflaskan slog sedan en gång till, kanske i väggen. Vinflaskan gick då sönder. När mannen med flaskan därefter tar sats för att slå en gång till kunde han inte stå kvar och titta längre utan sprang fram till Magnus, som var cirka 10 meter bort. Han knuffade undan killen med vinflaskan och försökte dra Magnus med sig, men Magnus verkade kraftlös och sjönk bara pladask ner på en trappa. Den fientliga gruppen stod nu runt dem, på armlängds avstånd. Personen med flaskan ställde sig snett framför honom på hans högra sida och sade, med flaskan i handen, ”kom igen Karlsson”. Han hade ingen aning om vem personen var och tog fram sin arbetskniv ur fickan och skrek att de skulle flytta på sig. Ingenting hände sedan förrän någon från sidan hoppade på honom. Det var ett startskott och sedan satte allting igång igen. Folk drog i honom och försökte slå och sparka honom, det var fullt tumult. Mannen med flaskan försökte måtta ett slag mot honom med flaskan men han hann kontra och ”sätta ett slag” med kniven. Han märkte inte om han

träffade eller inte. Strax efteråt fick han ett slag så att han föll ner på marken vid Magnus. Gänget försökte sparka på honom och någon knäde Magnus i ansiktet. Efter cirka 10 sekunder kom sedan de båda ridande poliserna från ingenstans och sårade på alla så att bråket löstes upp. Han tog tag i Magnus och sade att de måste sticka och det gjorde de. De sprang upp till Nobelvägen, där han såg att en i deras sällskap redan var. Vid ”Jesusparken” hörde han någon skrika att han skulle stanna men det vågade han inte förrän han var säker på att det var polisen som skrek. Han vet inte var Calle, Martin och den femte personen i hans sällskap var under bråket på Kristianstadsgatan. Kniven han hade med sig var en emballagekniv, en svart fällkniv cirka 7 cm lång med ett lika långt utfällbart knivblad. Vart den tog vägen vet han inte. Han tappade den när han föll på Kristianstadsgatan. Han uppfattade att han hade cirka 10 personer emot sig när han tog fram kniven.

Martin Clausen: Han bodde i mars 2014 sedan en tid i bostadsområdet Almgården i Malmö tillsammans med en kvinna men var aldrig ute i centrala Malmö och kände inte närmare till staden. När han och de andra killarna lämnade Sir Tobys var hans tanke att hitta ett ställe varifrån han kunde ta en buss tillbaka till Almgården. Han tyckte inte att han var berusad, men det kan stämma att han var det. Något bra minne av tid eller så har han inte utan han hängde bara med de andra när de gick. När de var någonstans i Malmö, tydligen på Kristianstadsgatan, sade någon att det kom folk efter dem. Han vände sig då om. Det kom runt 20 personer i en klunga och det skreks och kastades flaskor. Någon skrek ”nassesvin”. Han och de andra började då springa. Han kom efter ett tag, som förste man, runt ett hörn och väntade där på att de andra också skulle komma. Det gjorde de emellertid inte. När han tittade runt hörnet såg han att en av killarna i hans sällskap låg ner på marken bakom honom. Han sprang då dit och satte sig på huk till höger om honom, på trottoarkanten, för att hjälpa honom upp. Genom att ta tag i den fallnes ena hand lyckades han få upp honom och killen sprang sedan mot Nobelvägen till. Det var då minst tre personer runt honom. Det låg en hel glasflaska på marken som han tog tag i och började vifta med samtidigt som han skrek och tjoade för att få bort

personerna. Just när han kom på fötter igen fick han ett slag i ansiktet på vänster sida, vid ögonbrynet, av något han tyckte var en batong. Han såg inte vem som slog. Det svartnade för ögonen på honom. Någon sparkade på honom, han tog skydd med armarna över huvudet och minns efter det endast fragmentariska småbitar av vad som skedde. Var de andra killarna i hans sällskap var såg han inte. Det nästa han minns är att det kom polis till platsen. Han var då yr och okoncentrerad, kände en oerhörd lättnad och tackade poliserna för att de hade kommit. Han hade när polisen kom skador på händerna som han tror uppkom när han låg på marken och skyddade sitt huvud. Han har inget minne av att ha varit inblandad i något annat slagsmål och kan inte förklara om Showan Shattaks blod finns på hans kläder eller om fiber från hans jacka finns på Showan Shattaks jacka. Han hade före denna händelse aldrig hört talas om Showan Shattak. Nadim Baalbakis berättelse om hur han, Andreas Karlsson och killarna i deras sällskap överföll Nadim Baalbaki och Showan Shattak är något som dragits ihop i efterhand för att dölja att Showan Shattak och hans vänner demonstrerar mot våld och sedan går ut och slåss.

Magnus Holmqvist: Eftersom det var fullt på Ölcaféet gick de vidare mot ”möllanhållet” för att hitta en annan krog. Han minns att några tjejer började fiffla med sina mobiltelefoner och kolla underligt på dem när de passerade ”Glassfabriken”. Andreas Karlsson sade då specifikt att de borde gå därifrån för att undvika bråk. Längre fram på Kristianstadsgatan – i slutet eller mitten - kom en större grupp maskerade individer upp bakom dem och kastade flaskor och skrek glåpord som ”nassesvin”. Han minns det som att gruppen kom upp från någon sidogata och började kasta flaskor när de var 20 – 30 meter bakom. Han och hans kompisar började då springa. Han sprang inte för full fart eftersom han var rädd för att få något i huvudet eller mot ryggen. På grund därav hamnade han längst bak och hanns ifatt av det maskerade gänget, som var ett 20-tal till antalet. Gänget, som bestod av både killar och tjejer, kom nära inpå och han fick upprepade kraftiga slag mot huvudet. Förmodligen var det slag med en flaska, eftersom han senare hade ett glassplitter under huden i ansiktet. Det var i vart fall hårdare än slag med en hand.

Efter det att han fått dessa slag minns han inte särskilt mycket. Han blev ”groggy” och kom ur balans och det svartnade för hans ögon. Han minns emellertid att en av hans kompisar sprang in för att hjälpa honom och att misshandeln då upphörde. Har han tidigare sagt att det var Andreas Karlsson som kom så är det så han uppfattade det. Han vet inte vad Andreas gjorde för att misshandeln skulle upphöra. Det nästa han minns är att han ensam satt ner vid en trappuppgång och att Andreas hjälpte honom att komma därifrån. Tillsammans med Andreas sprang han bort till ”Jesusparken” och där borta stoppades de sedan av polis. Idag minns han inte att Andreas när de avlägsnade sig från Kristianstadsgatan sagt något om att ha ”huggt” någon men om det står i polisförhören att han sagt så vid de inledande förhören kan det stämma. Det kan också stämma att han vid dessa förhör sagt att Andreas på Sir Tobys antydde att han hade något på sig som han kunde försvara sig med. Någon kniv har han emellertid inte sett Andreas ha med sig, vare sig på Sir Tobys, på Kristianstadsgatan eller annars.

Tingsrätten konstaterar att Nadim Baalbakis, Charlotte Johannsens och Jonathan Johanssons berättelser skiljer sig avsevärt från Andreas Karlssons, Martin Clausens och Magnus Holmqvists berättelser.

Vittnenas berättelser

Vittnena Ylva Hazell och Alma Zachrisson Persson har uppgett att de sedan killgänget hade passerat ”Glassfabriken” stod kvar och pratade några minuter men sedan, via rondellen, gick bort mot Falsterbogatan. När de kom till hörnet Falsterbogatan/Kristianstadsgatan låg Jonathan Johansson skadad där. De har båda uppgett att de inte minns vad det var som fick dem att gå den vägen.

Polisryttaren Madelene Winberg har, sammanfattningsvis, uppgett följande om sina iakttagelser under ritten på Falsterbogatan fram till korsningen med Kristianstadsgatan och vad hon därefter iakttog på Kristianstadsgatan mellan Falsterbogatan och Nobelvägen: Det var lugnt och mycket kallt väder. När hon och kollegan Lina

Rosell på sina hästar närmade sig Kristianstadsgatan såg de personer som sprang över Falsterbogatan i riktning mot Nobelvägen. Vissa av dessa personer såg polishästarna och stannade då upp. Det var väldigt många personer och de halvjoggade som om de skulle hinna med en buss. Hon och Lina blev nyfikna på vad som skedde och började trava fram mot korsningen med Kristianstadsgatan. När de kom fram till korsningen hörde hon glaskross och såg cyklar kastas. 10 – 15 eller 10 - 20 personer, kanske fler, syntes bråka på Kristianstadsgatan, åt Nobelvägen till. Hon kunde inte se närmare vad de enskilda gjorde. Hon minns emellertid att någon låg ner på marken. När hon och Lina såg bråket galopperade de in på Kristianstadsgatan och skrek att bråket skulle upphöra. En grupp människor, 3 – 5 män, sprang då ut mot Nobelvägen medan en annan grupp, blandat män och kvinnor, sprang mot Falsterbogatan. De som sprang ut mot Nobelvägen skrek ”era djävla kommunister” eller något liknande. När hon därefter vände sig om såg hon att två personer fortsatte att slåss 5 – 7 meter bakom henne. Hon red då bort till dem och trängde in sin hästs huvud mellan dem. Även det slagsmålet upphörde då och hon kunde gripa en av slagskämparna. Först när så skett fick hon tid att prata i radion och tillkalla kollegor. Adressen där gripandet skede ska var Kristianstadsgatan 39. De båda män som hade fortsatt att bråka verkade inte ens medvetna om att polishästarna var där. De stod på trottoaren på gatans södra sida, höll aggressivt i varandra, drog i varandra och krängde med kropparna. Som hon minns det fanns det då ingen annan på den trottoaren än en kvinna som stod en bit bort och skrek ”sluta”. Den kille hon grep blödde mycket från ena handen och hade inga skor på sig. Skorna stod 60 – 70 cm bort. Den kille hon inte grep var kortare än den andre. Det stack fram mörkt hår under en mössa och han hade glasögon med svarta bågar. Han hade inga skador hon kunde se. Vart den killen tog vägen såg hon inte. Den hon grep, Martin Clausen, svarade på hennes fråga varför han inte stack med sina vänner att han hade rätt att försvara sig och inte var feg, att han och hans vänner hade varit på Sir Tobys och kollat på en match samt att de sedan hade blivit påhoppade. Han föreföll rätt nöjd med att polis kommit till platsen. Hon och Lina var kvar på platsen cirka fem minuter och avlöstes sedan av tillkallade kollegor. De

fortsatte därefter sin ritt mot ”Jesusparken”. Där hade kollegor gripit två män. En av männen blödde jättemycket och behövde omplåstring. Hon sade till kollegorna att hon inte kände igen den som blödde men att hon hade sett den andre killen, som hade en speciell mössa, lämna Kristianstadsgatan. När hon senare fick se bilder på Showan Shattak var hon övertygad om att det var han som var killen hon hade sett stå och kämpa med Martin Clausen. Hon uppfattade inte någon av de personer hon såg i samband med bråket som maskerad.

Den andra polisryttaren, *Lina Rosell*, har lämnat en berättelse som i allt väsentligt överensstämmer med vad Madelene Winberg uppgett.

Polisassistenten André Grüner Sveälv var en av de poliser som stoppade Magnus Holmqvist och Andreas Karlsson nära Falsterboplan. Han har berättat att Andreas Karlsson påstod att han och hans kamrater hade blivit påhoppade av ett större maskerat gäng och sade att anledningen till att han sprang när polis kom var att han trodde att han var förföljd av detta gäng. Magnus Holmqvist var skadad och de tog upp en brottsanmälan av honom. Andreas Karlsson hördes däremot som vittne. Mot slutet kom det fram två tjejer som var väldigt konfrontativa mot Andreas Karlsson och bland annat sade att han inte skulle visa sig ”på Möllan” igen.

Polisassistenten Åsa Andreasson var en annan av de poliser som medverkade när Magnus Holmqvist och Andreas Karlsson stoppades vid Falsterboplan. Hennes berättelse överensstämmer med *André Grüner Sveälvs*.

Ett femte polisvittne, *polisinspektören Jimmy Nilsson*, har hörts om sin kännedom om och sina iakttagelser vid anträffandet av de skadade i en lägenhet på Friisgatan, dvs. Showan Shattak och Charlotte Johannsen, och särskilt om Charlotte Johannsens sinnesstämning då. Beträffande Showan Shattak har han uppgett att denne, som låg på badrumsgolvet, blödde kraftigt från huvudet och omgående behövde och fick första hjälpen. Han pratade inte med Showan Shattak. Charlotte

Johannsen var inte lika skadad men hade en knivskada vid ena axeln. Hon ville dock inte visa skadan för polis och var heller inte intresserad av att berätta vad som hänt, var de hade varit eller var knivskärningen hade ägt rum.

Fem personer med utsikt över brottsplatsen, vilka alla bodde på Kristianstadsgatan i mars 2014 har hörts som vittnen – Joanna Lilja, åberopad av åklagaren, samt Clara Landtmanson, Minna Fristedt Lundquist, Anders Friberg och Jens Holmström åberopade Andreas Karlsson. Vittnet Jens Holmström har, som angetts ovan, även åberopats av Martin Clausen.

Joanna Lilja: Hon bodde vid denna tid tillsammans med sin syster på andra våningen på Kristianstadsgatan 39. De hade tittat på TV och hon hade endast några sekunder innan lagt sig när hon hörde några glasflaskor splittras ute på gatan. Det lät också som om någon välte en cykel där och hon minns att hon tänkte ”hur full är den personen”. Det lät som om det var något bråk vid korsningen Kristianstadsgatan/Falsterbogatan. Från andra hållet, mot Nobelvägen, hörde hon däremot ingenting. Hon gick direkt upp, öppnade fönstret och tittade ut. Borta vid Falsterbogatan såg hon en folksamling och på trottoaren nedanför sitt fönster såg hon två personer gå i riktning mot Falsterbogatan. Mitt på gatan, lite längre bort mot Nobelvägen till, gick en man som skrek något hon inte hörde till den siste personen på trottoaren, en kille, och sedan sprang fram och hoppade på honom så att killen föll till marken. Killen som föll låg med huvudet mot de parkerade bilarna och skyddade sitt huvud med händerna. Den anfallande var hukad över den andre, med ett knä i marken, och utdelade knytnävsslag mot den andres huvud. Det pågick inte så länge för sedan kom en annan kille från nobelvägshållet fram och hoppade på den som hade hoppat på killen på trottoaren. Denne tredje kille ställde sig bakom honom som stod på knä och slog honom med knytnävsslag mot huvud och rygg. Slagsmålet upphörde inte förrän en polis till häst kom fram till männen. Mannen som hade slagit ner trottoarkillen blödde då kraftigt från händerna och greps av polis. Hon vet inte om de två andra killarna hade några skador. Hon såg inte någon av de tre ha något i händerna.

Clara Landtmanson iakttog bråket på Kristianstadsgatan från ett fönster på fjärde våningen på Kristianstadsgatan 39. Hon har, sammanfattningsvis, berättat: Hon och två kompisar hade sett på Melodifestivalen. När den var slut hörde hon uppståndelse på gatan, skrik och glaskross. När detta eskalerade gick hon efter någon minut fram till fönstret för att se vad som hände. Hon såg då att en grupp människor slogs. Det verkade som om en större grupp, kanske 10 personer, gav sig på några som blev slagna av flera personer samtidigt. Detta hände på flera ställen på gatan, i riktning mot Nobelvägen, och hon såg i vart fall två personer bli slagna. Hon uppfattade att flera i den större gruppen hade någon form av maskering. Bråket blev snabbt så våldsamt att hon bestämde sig för att ringa till polisen men polisen kom innan hon ens hade blivit framkopplad. Precis under hennes fönster låg det en person på trottoaren som blev sparkad av två eller tre personer och bort mot Falsterbogatan var det också någon som låg på trottoaren. När poliserna kom försvann alla utom en person som polisen fick tag på. Personen som blev sparkad under hennes fönster var lång och smal och hade mörkt hår. Han hade först stått upp. En kille med blodiga händer stod bredvid slagmålet under hennes fönster och hon fick för sig att han styrde slagmålet. Om det sades något mellan killarna så hörde hon det inte. Slagmålet under hennes fönster bröts upp av poliser som kom ridande från Nobelvägen och den ende som sedan var kvar där var killen med blodiga händer,

Minna Fristedt Lundquist iakttog händelserna på Kristianstadsgatan från sitt fönster på Kristianstadsgatan 35 och har, sammanfattningsvis, berättat följande: Hon hörde en massa oväsen från gatan och sprang då direkt till fönstret, öppnade det och tittade ut. Hon såg då en samling människor springa i riktning mot Nobelvägen och förstod inte riktigt vad som hände. De springande stannade ungefär vid restaurang "Nobes" borta vid Nobelvägen och där blev det ett slagsmål med några inblandade. Senare blev det också ett slagsmål mot en bil lite närmare henne. Båda slagsmålen var på trottoaren. Åt vänster såg hon inget slagsmål men en grupp kvinnor uppehöll sig vid bilverkstaden vid hörnet Kristianstadsgatan/Falsterbogatan och hon såg en

man ligga ner där. Hon uppskattar att det fanns 15 – 20 personer vid ”Nobes” vid slagsmålet där. Som hon kommer ihåg det var det en person som blev nedslagen vid ”Nobes” och en vid bilen. Ungefär 20 personer stod runt en kille som slog på en annan kille borta vid ”Nobes”. Hon kunde inte urskilja personerna som blev slagna men kommer ihåg att en kille satt själv på en trappa. När de ridande poliserna kom in från Falsterbogatan skingrades människorna. Några sprang då mot Nobelvägen.

Vittnet *Anders Friberg* bodde vid ifrågavarande tillfälle på adressen Kristianstadsgatan 34 och kunde därför se bråket på Kristianstadsgatans andra sida utan att öppna fönstret. Han har, sammanfattningsvis, berättat: Han satt och spelade ett tv-spel när han nerifrån gatan hörde höga röster och rop och att glas kastades. När han gick fram till fönstret såg han två eller tre personer bli jagade och uppträckta mot en port på andra sidan gatan. Det kändes i vart fall som om de blev jagade och uppträckta mot porten. Han uppfattade att de som jagade de andra var tre till antalet och att de jagade blev ikappsprungna och nedknuffade eller föll. Av rörelsemönstret att dömda var alla inblandade män. Jakten gick från Nobelvägen mot rondellen till. En annan man satt på huk i en trappuppgång men om denne man hade någon koppling till bråket vet han inte. Han kan ha iakttagit bråket under en minuts tid. Allt gick väldigt fort och han tog sin mobil och ringde till polisen när han tyckte att bråket eskalerade. När han sedan återkom till fönstret var det redan ridande poliser på plats nere på gatan. De rop han först hörde kändes som rop för att få uppmärksamhet. Det var efter dessa rop han hörde glaskross och annat. Det klirrade flera gånger.

Vittnet *Jens Holmström* bodde vid ifrågavarande tillfälle på adressen Kristianstadsgatan 28. Han har berättat att han hörde skrik och glaskross från gatan och då observerade upp till tio personer som bråkade utanför. Jens Holmström har i övrigt varit mycket ovillig att lämna några uppgifter om vad han iakttog och förklarar att han nu inte minns några detaljer och att en del av vad han sagt vid

polisförhören varit lösa antaganden. I anledning härav har tingsrätten tillåtit att delar av det polisförhör som hölls med Jens Holmström den 26 april 2016 spelas upp.

I detta, av Martin Clausen åberopade, polisförhör säger Jens Holmström, sammanfattningsvis: Några personer jagades av andra. De försvann, halvt utspridda ur hans synfält, för att sedan komma tillbaka och ställa sig runt en bil mellan Kristianstadsgatan 37 och 39. Han minns det som om det var 4 eller 5 som stod runt bilen. Gruppen som hade jagat stod kvar men en del av dem hade gått tillbaka till Falsterbogatan. En kille som han uppfattade som en av dem som varit med och jagat kom springandes och gjorde en viftande rörelse med händerna. En av killarna runt bilen svarade på inviten oh det blev en boxningsmatch, som dock endast varade cirka tre sekunder eftersom polisen snabbt var framme och förde bort en av personerna. Han är av uppfattningen att de båda killarna visste att polis var på plats men trots det valde att börja slåss mot varandra. Slagsmålet ägde rum i närheten av trappan Kristianstadsgatan 37B. En av killarna föll till marken innan poliserna var på plats men kom snabbt upp igen. Han tror att killen snubblade på trottoarkanten. Vilken av de båda killarna polisen tog vet han inte. Han såg inga andra slagsmål än detta.

Två andra av Andreas Karlsson åberopade vittnen är Oskar Wennberg, som promenerade i närheten av brottsplatsen aktuell natt, och Mattias de Jallad, som gjorde visa observationer av händelser från ett fönster som vetter mot Falsterbogatan.

Oskar Wennberg: Han bodde på Amiralsgatan och var på väg till ”Möllan” strax efter midnatt den 9 mars 2014. Han gick längs Falsterbogatan och pratade under tiden i telefon med en kamrat. Telefonsamtalet påbörjade han kl. 00.23. När han var någonstans mellan Amiralsgatan och Kristianstadsgatan, ungefär vid Sölvesborgsgatans utlopp i Falsterbogatan, hörde han att en flaska krossades någonstans. Han reagerade inte särskilt på det då det inte är ovanligt att flaskor

krossas där omkring. När han kom fram till Kristianstadsgatan vände han in på den gatan och mötte då en bit in på gatan en stor grupp människor, 15 – 25 personer. En del i gruppen gick, andra joggade och andra sprang. Gruppen var utspridd. De första mötte han vid sidogatan Falkenbergsgatan och de sista var då borta vid rondellen vid Parkgatan. Det var inte något konstigt med gruppen, de kan ha varit på väg till bussen eller till en fest eller vad som helst. Han minns emellertid att han skämtsamt sade till kamraten ” nu kommer det ett gäng vänsteraktivister emot mig”.

Mattias de Jallad: Han bodde på Kristianstadsgatan 33, i kvarteret bredvid Folket Park, men hade inget fönster mot Kristianstadsgatan utan endast mot Falsterbogatan. Efter midnatt natten mellan den 8 och 9 mars 2014 satt han och tittade på tv, med fönstret på glänt. Det hördes ljud av tumult och glaskrossning utifrån och han gick därför fram och ställde sig vid fönstret. När han då tittade mot korsningen Falsterbogatan/Kristianstadsgatan såg han folk som sprang på Kristianstadsgatan, från rondellen mot Nobelvägen till. Det var både män och kvinnor, men mest kvinnor. Han såg ett tiotal personer, men det kan ha varit fler. Det hördes mycket rop men var svårt att urskilja vad som ropades. Han har dock ett svagt minne av att en kvinna skrek något om ”nazist”.

I målet har slutligen hörts en god vän till Charlotte Johannsen, Jonna Valenzuela, som följde med Showan Shattaks ambulans till sjukhuset, samt forensiske specialisten Weine Drotz vid Nationellt Forensiskt Centrum.

Jonna Valenzuela har berättat att hon när hon var i närheten av Showan Shattak hörde poliserna som kom till lägenheten på Friisgatan fråga Showan Shattak om vad som hade hänt. Showan, som låg på toalettgolvet, svarade först inte på detta men efter ett tag hörde hon honom mumla någon otydligt i stil med ”batong”. Hon är dock osäker på vad hon hörde. Kort dessförinnan, när hon kom till lägenheten, hade hon själv försökt tala med Showan men då endast fått svaret ”vatten”. Det tand-

skydd som visats i målet har hon hållit i med Showans blod på händerna. Om hans blod finns på tandskyddet det kan det därför vara hon som fört över blodet. När Showan skulle till sjukhuset tog hon med hans jacka och det var när hon letade efter en legitimationshandling i Showans jackfickor som hon fick upp tandskyddet. Hon visste att Showan hade sovit med detta skydd i munnen en hel vecka sedan han hade fallit och brutit en tand och tyckte därför att det var äckligt att ta i tandskyddet.

Weine Drotz: Han har undersökt Charlotte Johannsens och Jonathan Johanssons jackor ur blodaspekt. Främst har han tittat på de skadade partierna på jackorna och området kring dessa skador. Jonathan Johanssons jacka har en skada nära armvecket på höger sida och det finns blodavsättningar såväl runt skadan på yttertyget som inne i jackans foder. Såväl runt kanterna på skadan i yttertyget som i det blodbesudlade fodret har säkrats blod som överensstämmer med Charlotte Johannsens blod. Hans bedömning är att det föremål som passerat genom skadan på Jonathan Johanssons jacka innan det passerade skadan på något sätt måste ha kommit i kontakt med blod från Charlotte Johannsen.

Parterna har åberopat en omfattande skriftlig bevisning.

Av åklagaren åberopad skriftlig bevisning

- 1) Polisens händelserapport,
- 2) Skiss över av polisen efter händelsen med hund genomsökt område,
- 3) Foton från Kristianstadsgatan - på marknivå respektive från Joanna Liljas fönster,
- 4) Protokoll över brottsplatsundersökning,
- 5) Rättsmedicinska yttranden avseende Charlotte Johannsens, Jonathan Johanssons och Showan Shattaks skador,
- 6) Beslagsprotokoll avseende föremål beslagtagna från Charlotte Johannsen, Jonathan Johansson, Showan Shattak och Martin Clausen,
- 7) Sakkunnigutlåtanden och träffrapporter från SKL och NFC,

- 8) Foton av Martin Clausen och Magnus Holmqvist som bland annat visar deras skador,
- 9) Rättsintyg avseende Martin Clausens skador,
- 10) Bildcollage Nadim Baalbaki och Showan Shattak
- 11) Journalanteckningar från Folk tandvården avseende Showan Shattak samt
- 12) Analysbesked, cannabispåverkan.

Av Martin Clausen åberopad skriftlig bevisning

- 1) Polisens händelserapport (förundersökningen s 29), avseende uppgifter om hur Showan Shattak fått sina skador,
- 2) Showan Shattaks journalanteckningar,
- 3) Rättsintyg 2014-04-14 avseende Showan Shattaks skador,
- 4) Bildcollage (förundersökningen s 583-584) avseende skador i Showan Shattaks ansikte,
- 5) Polisinspektören Jimmy Nilssons avrapporterings-PM 2014-03-09,
- 6) Bildcollage från Showan Shattaks lägenhet,
- 7) Brottsplatsundersökningsprotokoll (förundersökningen s 103-129),
- 8) Sakkunnigutlåtande från SKL, avseende vems blod som kunde konstateras på Kristianstadsgatan (förundersökningen s 332-333),
- 9) Rättsintyg 2014-03-25 avseende Martin Clausen,
- 10) Bildcollage föreställande Martin Clausen avseende klädsel och skador (förundersökningen s 715 – 727),
- 11) Bildcollage föreställande Calle André utvisande dennes klädsel (förundersökningen s 851 – 853),
- 12) Bilder på Jonathan Johanssons jacka (förundersökningen s 526),
- 13) Träregele – beslagsprotokoll samt bilder (förundersökningen s 131 – 134) samt
- 14) Showan Shattaks blodiga tandskydd (förundersökningen s 586 och 593).

Av Andreas Karlsson åberopad skriftlig bevisning

- 1) Foton av Martin Holmqvist,

- 2) Rättsintyg avseende Magnus Holmqvists skador,
- 3) Affisch avseende den feministiska demonstrationen den 8 mars 2014,
- 4) Foto av Showan Shattaks tandskydd,
- 5) Foto som uppges föreställa Showan Shattaks agerande vid en demonstration 2008,
- 6) Bilddokumentation utvisande att det fanns en mängd krossade glasflaskor på brottsplatsen,
- 7) Foton från Andreas Karlssons politiska verksamhet samt
- 8) Översiktsbilder av området kring Kristianstadsgatan.

Protokoll över brottsplatsundersökning, rättsmedicinska yttranden avseende Charlotte Johannsens, Jonathan Johanssons och Showan Shattaks skador, rättsintyg avseende Magnus Holmqvists och Martin Clausens skador samt sakkunnigutlåtanden och träffrapporter från SKL och NFC avseende blodspår och andra spår på de inblandades kläder

Protokollet över brottsplatsundersökningen

Kristianstadsgatan är från Falsterbogatan till Nobelvägen cirka 120 meter lång. Fastigheterna på Kristianstadsgatans södra sida på denna sträcka har adresserna Kristianstadsgatan 35, 37, 39 och 41. På själva gatan och på trottoaren på sydsidan låg under brottsplatsundersökningen krossat glas från ett flertal flaskor. Tomma glasflaskor och burkar anträffades också. På de flesta ställen vid de krossade flaskorna syntes våta fläckar från innehållet i flaskorna, som av etiketterna att döma varit både alkoholhaltiga drycker och drycker utan alkohol. Några av de krossade glasflaskorna såg oöppnade ut eftersom kapsylerna satt kvar på de söndriga flaskhalsarna. Utanför Kristianstadsgatan 41 låg två cyklar på trottoaren.

Av ”Materialförteckning” fogad till brottsplatsundersökningsprotokollet framgår att det anträffades cirka 10 glasflaskor på sträckan Kristianstadsgatan 35 – 41, varav 2

nära Kristianstadsgatan 35 och övriga i anslutning till fastigheterna Kristianstadsgatan 39 och 41.

Rättsmedicinska yttranden avseende Charlotte Johannsens, Jonathan Johanssons och Showan Shattaks skador,

Av rättsmedicinskt yttrande avseende Charlotte Johannsens skada framgår att hon när hon inkom till sjukhuset hade en cirka 4 cm lång sårskada, belägen på bröstkorgen under vänster arm och att såret, som blödde lätt, syddes med tre stygn varpå blödningen avtog. Det anges i rättsintyget att sårskadan företett ett utseende som starkt talar för att den uppkommit genom inverkan av kniv eller knivliknande föremål, men att det inte går att avgöra om det rör sig om ett stick- eller skärsår.

Av rättsmedicinskt yttrande avseende Jonathan Johanssons skada framgår att han när han inkom till sjukhuset hade ett cirka 3 cm långt blödande sår på bröstkorgens högra sida, orsakat genom inverkan av skarpt våld i form av knivstick eller annat stickande föremål, vilket sår gick så djupt att det hade skadat underliggande lungsäck med åtföljande luftinträde och blödning till lungsäcken. Enligt rättsintyget hade skadan orsakat en blödning vilken krävde akuta medicinska åtgärder i form av tillskott av vätska och blod för att upprätthålla blodcirkulationen och var skadan således livshotande.

Av rättsmedicinskt yttrande avseende Showan Shattaks skador framgår att han när han inkom till sjukhuset hade

- 1) En sårskada på huvudets vänstra sida med underliggande brott på skallen samt blödning i och under den hårda hjärnhinnan med skador på hjärnhinnan och hjärnan samt med hjärnsvullnad,
- 2) En 4 – 5 cm lång ytlig sårskada på ryggen med skarpa sårkanter vilken skada bedömdes tillfogad genom stick med kniv eller knivliknande föremål samt

- 3) Hudavskrapningar i ansiktet med utseende som starkt talade för att de uppkommit genom inverkan av trubbigt skrapande våld.

Beträffande skadan på Showan Shattaks huvud anges i rättsintyget att denna skada krävt upprepade neurokirurgiska operationer samt intensivvårdsbehandling och att skadan var livshotande då den utan behandling hade lett till döden. Om huvudskadans uppkomst anges i rättsintyg 2014-04-14 av rättsläkaren Sophia Neringer: ”Den samlade bilden av skadorna på huvudet talar starkt för att de har uppkommit genom inverkan av trubbigt/halvskarpt våld och talar starkt för att de uppkommit genom slag med ett tillhygge. Utseendet av skadorna talar för att dessa orsakats av slag med tillhygge med kant (förenligt med en träregel) eller hugg med tungt eggförsedd föremål. Skadorna utseende talar emot att de uppkommit genom inverkan av flaska.” I ett kompletterande rättsintyg daterat 2014-11-07 anger sedan samma läkare som svar på av polisen ställda frågor: ”I tidigare rättsintyg har undertecknad bland annat angivit slag med tillhygge som ett möjligt uppkomstsätt. I enlighet med denna bedömning görs bedömningen att skadorna på huvudet även kan ha uppkommit genom ett kraftigt slag i en trottoarkant till följd av ett hårt knytnävsslag mot huvudet på det sätt som har angivits i vittnesförhör. Det bedöms dock utifrån utseendet på skadorna och läget av desamma som mindre sannolikt att dessa uppkommit genom fall (självådraget eller till följd av knuff) med åtföljande islag i samma kant. Utseendet av brottet på skallen talar emot att skadorna har uppkommit genom islag i plan mark/asfalt och talar likaledes emot att skadorna har uppkommit som en direkt följd av knytnävsslag mot huvudet. – Skadorna på huvudet har såsom tidigare angivits en beskrivning och ett utseende som talar för att de är färska och uppkommit en kort tid före hans ankomst till sjukhus på natten den 9 mars 2014, men utöver detta kan undertecknad ej närmare besvara ovan angivna frågeställning om när målsäganden ”fick huvudskadan tidsmässigt”. – Av rättsintyg framgår att det har förelegat ett intervall (s.k. fritt intervall) mellan tidpunkten för uppkomsten av skadan i hårbotten/skallen och tidpunkten för det att målsäganden blir medvetslös (inträffar i ambulans), vilket beror på att blödningen i skallen i anslutning till den hårda hjärnhinnan successivt ökar och slutligen utövar ett tryck på hjärnan varpå

medvetandet sjunker. Det går ej att avgöra hur långt detta intervall har varit då det beror på flera olika faktorer (t.ex. skadans omfattning och förutsättningar hos den skadade individen). Det är fullt tänkbart att detta s.k. fria intervall har varit så långt att skadan kan ha uppstått redan innan den incident med slag mot målsäganden som anges ovan. Det är vidare tänkbart att målsäganden sedan klarat av att ta sig till en lägenhet såsom efterfrågas ovan. Det kan, som svar på frågeställningen ovan, ej närmare avgöras hur aktiv just målsäganden kan ha varit och hur mycket han orkat efter det att skadan uppkommit, men generellt kan säga att det är möjligt för en person att vara ”normalt fungerande” fram tills dessa att blödningen i skallen blivit för stor. – Slutligen och som svar på ovan angivna frågeställning kan generellt sägas att djupa sårskador på huvudet blöder ymnigt.”

Rättsintyg avseende Magnus Holmqvists och Martin Clausens skador

Av rättsintyg avseende Magnus Holmqvists skador, utfärdat efter undersökning 2014-03-11, framgår att Magnus Holmqvists då företedde två sårskador i ansiktet, fem hudavskrapningar i ansiktet, två hudavskrapningar på armarna, ett blåmärke med svullnad på vänster öra samt ett blåmärke på höger lår. Undersökande läkare har angett att skadorna företedde ett utseende förenligt med att de uppkommit vid i polisrapport angiven händelse den 9 mars 2014 eller närliggande tid samt att sårskadan i pannan syfts. Vidare anges i rättsintyget att utseendet av sårskadan i pannan talar för att den uppkommit genom inverkan av skarpt våld, att några av hudavskrapningarna på huvudet företedde ett utseende som möjligen talar för att även de har uppkommit genom inverkan av skarpt våld och att den samlade bilden av dessa skador möjligen talar för att de har tillfogats genom annan persons slag med krossat glas/glasflaska, men att annat skärande föremål inte kan uteslutas. Beträffande blåmärket på vänster öra så har detta enligt rättsintyget företett ett utseende och läge som talar för att de har uppkommit genom inverkan av trubbigt våld, möjligen i form av annan persons slag med knuten näve eller tillhygge, men där spark eller andra uppkomstsätt ej kan uteslutas. Övriga omnämnda skador har

enligt rättsintyget uppkommit genom inverkan av trubbigt våld och den samlade bilden av dessa skador tillåter ingen slutsats om hur de har uppkommit.

Av rättsintyg avseende Martin Clausens skador, utfärdat efter undersökning 2014-03-11, framgår att Martin Clausen då företedde två sårskador på högra handen, tre hudrispor på högra handen, hudavskrapningar och blåmärke i ansiktet samt fyra hudavskrapningar på höger arm och fyra hudavskrapningar på benen. Undersökande läkare har angett att skadorna företedde ett utseende förenligt med att de uppkommit vid i polisanmälan angiven händelse den 9 mars 2014. Vidare anges i rättsintyget att sårskadorna uppkommit genom inverkan av skarpt våld och företedde ett utseende förenligt med att de uppkommit genom annan persons slag med krossat glas/krossad glasflaska, men att självådragen inverkan av glas eller annat skärande föremål inte kunde uteslutas. Även hudrisporna har enligt rättsintyget uppkommit genom inverkan av skarpt våld, medan hudavskrapningarna uppkommit genom inverkan av trubbigt skrapande våld.

Träffrapporter från SKL och NFC avseende blodspår och andra spår på de inblandades kläder

Statens kriminaltekniska laboratorium (numera Nationellt Forensiskt Centrum) har granskat blodspår och fiberspår på kläder från Charlotte Johanssen, Jonathan Johansson och Showan Shattak, samt från Magnus Holmqvist, Martin Clausen, ”Calle” och en kvinna vid namn Ida som även hon ska ha blivit knivskuren i samband med händelserna på Kristianstadsgatan natten till den 9 mars 2014. Blodspår fanns på samtligas kläder.

- På Charlotte Johanssens, Magnus Holmqvists och ”Calles” kläder fanns endast deras eget blod.
- På Showan Shattaks jacka fanns, utöver eget blod, blodspår som bedömdes komma från Martin Clausen och Jonathan Johansson.

- På Martin Clausens jacka fanns, utöver eget blod, blodspår som bedömdes komma från Showan Shattak.
- På Jonathan Johanssons jacka fanns, utöver eget blod, blodspår som bedömdes komma från Magnus Holmqvist.
- På Idas kläder har, utöver eget blod, funnits blodspår från flera andra personer.

Även förekomst av textilfibrer på de olika jackorna har granskats, i avsikt att undersöka om de tilltalades kläder varit i kontakt med målsägandenas kläder. Martin Clausen och ”Calle” hade samma typ av jackor. Fibrer från denna jacktyp har, liksom någon enstaka fiber från Magnus Holmqvists jacka, påträffats på Showan Shattaks jacka. Vidare har fibrer från Showan Shattaks jacka återfunnits på Martin Clausens jacka och fibrer från Martin Holmqvists jacka påträffats på Jonathan Johanssons jacka.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNINGAR I ANSVARSDELEN

Åtalspunkt 1

Nadim Baalbaki har uppgett att bråket mellan den grupp på Kristianstadsgatan i vilken han kom att ingå och den grupp i vilken de tilltalade ingick började på Kristianstadsgatan mellan Falsterbogatan och Falkenbergsgatan med att de tilltalade fysiskt angrep Showan Shattak. Denna uppgift vinner inte alls stöd av utredningen i övrigt. Ingen av övriga som hörts i målet har iakttagit något bråk i detta kvarter och Nadim Baalbakis uppgifter härom vinner inte heller stöd av någon teknisk bevisning. Åtalet enligt åtalspunkt 1 ska därför ogillas.

Åtalspunkterna 2 och 3

Ett stort antal människor rörde sig på Kristianstadsgatan i östlig riktning kort före kl. 00:30 den 9 mars 2015. Den grupp polisryttarna Madelene Winberg och Lina Rosell uppmärksammade vid korsningen med Falsterbogatan tycks vara samma

grupp som Oskar Wennberg såg lite högre upp på Kristianstadsgatan kort innan. Gruppen, i vilken bland annat Ylva och Alma från "Glassfabriken" bör ha ingått, förefaller vara den grupp Mattias de Jallad iakttog från sitt fönster mot Falsterbogatan kort efter att han hört glaskrossning, en glaskrossning Oskar Wennberg också hörde och som fortfarande pågick när polisryttarna nådde fram till Kristianstadsgatan. De som ingick i denna stora grupp, som kom från rondellhållet, kan därmed inte ha varit inblandade i det slagsmål som enligt flera vittnen då pågick vid slutet av Kristianstadsgatan.

Ett annat vittne, Minna Fristedt Lundquist på Kristianstadsgatan 35, har däremot iakttagit något som av allt att döma var inledningen till de våldsamheter som senare följde. Hon har berättat att hon hörde oväsen ute, direkt sprang fram till fönstret och tittade ut och då såg en samling människor springa i riktning mot Nobelvägen där de stannade ungefär vid restaurang "Nobes" och kom i slagsmål. Minna Fristedt Lundquists uppgifter är väl förenliga med resultatet av brottsplatsutredningen som enligt tingsrättens mening visat att glasflaskor kastats i samma riktning som denna samling människor sprang samt med vittnet Magnus Holmqvists och de tilltalades berättelser att en grupp människor sprang efter dem när de hade korsat Falsterbogatan, skrek och kastade flaskor efter dem. Magnus Holmqvists berättelse har, till skillnad från större delen av övriga inblandades berättelser, avgetts i nära anslutning till händelserna och hans påstående att en grupp människor använt flaskor som vapen mot honom och hans kamrater vinner ytterligare stöd av de dokumenterade huvudskador han och Martin Clausen hade när de stoppades av respektive greps av polisen.

Hur stor den grupp var som stod för flaskkastningen och varifrån den kom är inte utrett. Martin Clausen har angett att han uppfattade att gruppen kom från en sidogata, förmodligen då Falsterbogatan. Med tanke på den mängd flaskor som kastats, en del av dem innehållande dryck och en del till och med öppnade verkar

den grupp som stod för flaskkastningen hastigt ha brutit upp från en fest eller en lokal innan gruppen kom till korsningen Falsterbogatan/Kristianstadsgatan.

Händelseförloppet efter det att de båda grupperna sammanstötte vid slutet av Kristianstadsgatan har varit kaotiskt. Det närmare händelseförloppet har inte gått att utreda. Den ”jagande” gruppen var, enligt vittnet Clara Landtmanson, i numerärt överläge och att så var fallet finns det knappast anledning att ifrågasätta när medlemmar av den gruppen vid sammanstötningen lyckades komma åt att skada två så pass stora ynglingar som Magnus Holmqvist och Martin Clausen.

Det var i detta skede centralfiguren i den ”jagade” gruppen, Andreas Karlsson, drog fram den kniv han hade med sig, en kniv han uppenbarligen bar på sig just för att använda om en situation som denna skulle uppkomma. Andreas Karlsson har uppgett att anledningen till att han drog kniv var att han hade omringats och kände sig hotad, särskilt av en man som försökte måtta ett slag mot honom med en trasig flaska, och att han i denna situation hade rätt till nödvärn. Han har emellertid samtidigt sagt att han om han träffat någon med kniven när han gjorde ”ett slag” med denna så var det mannen som höll i den trasiga flaskan.

De två personer Andreas Karlsson enligt åtalet ska ha knivhuggit är målsägandena Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson. Blodbildsanalys av dessa målsägandes kläder, utförd av sakkunniga vittnet Weine Drotz vid NFC, kan inte tolkas på annat sätt än att den kniv Charlotte Johannsen höggs med först användes mot henne innan samma kniv användes för att hugga Jonathan Johansson.

Den nödvärnssituation Andreas Karlsson målat upp – försvar mot en man som angrep honom med en krossad flaska – har således inget samband med knivskärningen av Charlotte Johannsen och det finns då inte anledning att tro att någon nödvärnssituation förelåg heller när Jonathan Johansson kort efteråt träffades av samma kniv.

Frågan är om det var Andreas Karlsson som höll i den kniv som träffade Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson eller om det funnits två knivmän på platsen och den kniv Andreas Karlsson visade upp och gjorde ”ett slag” med var en helt annan kniv än den kniv Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson träffades av.

Charlotte Johannsen säger att hon har en minnesbild av att hon, utöver den man som knivhögg henne, såg ytterligare en man på platsen som bar kniv. Hon är emellertid samtidigt säker på att den mannen var långt från henne. Hon har, om än inte i nära anslutning till händelsen, pekat ut Andreas Karlsson som den person som stod nära henne med en kniv i handen när hon kände en smärta och förstod att hon hade blivit knivhuggen. I motsats till Charlotte Johannsen har Jonathan Johansson kort efter händelsen pekat ut Andreas Karlsson som den som högg honom. Jonathan Johansson har förklarat att anledningen till att han direkt kände igen Andreas Karlsson som den som högg var att de var politiska meningsmotståndare och att han endast några dagar före händelserna på Kristianstadsgatan hade sett en bild av Andreas Karlsson i Svenskarnas Partis tidning ”Realisten”.

Av Andreas Karlssons egna uppgifter framgår att han befann sig intill Magnus Holmqvist när han tog fram kniven och Magnus Holmqvist har uppgett att han uppfattade att Andreas Karlsson kom till hans undsättning i samband med att han fick ett slag i huvudet, varefter han sedan lämnades i fred.

Mot denna bakgrund gör tingsrätten bedömningen att bevisningen är sådan att Andreas Karlsson måste anses övertygad om att vara den som knivskar Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson på sätt åklagaren angett, med av åklagaren angivna medicinska följder.

Att Andreas Karlsson när han använde kniven mot Charlotte Johannsen och Jonathan Johansson hade för avsikt att skada dem kan det inte råda något tvivel om.

Den som angriper annan med ett eggvasst föremål som en kniv anses i regel ha gjort sig skyldig till en misshandel av sådan beskaffenhet att den bör bedömas som grov misshandel. Tingsrätten delar åklagarens bedömning att misshandeln av Charlotte Johannsen, på av åklagaren anförda grunder, är att bedöma som grov misshandel.

Det är inte bevisat att Andreas Karlsson när han högg Jonathan Johansson med kniven hade för avsikt att döda denne. När det så gäller frågan om Andreas Karlsson haft ett s.k. likgiltighetsuppsåt när han högg så bör det för honom ha stått klart, med hänsyn till knivhuggets placering, att det fanns en risk att Jonathan Johansson skulle dö av hugget. Det avgörande är därmed om det är ställt utom rimligt tvivel att Andreas Karlsson var likgiltig inför effekten att Jonathan Johansson skulle kunna dö av knivhugget. Några omständigheter som gör att det är ställt utom rimligt tvivel att Andreas Karlsson var likgiltig till att Jonathan Johansson skulle kunna dö har inte lagts fram. Det är därmed inte bevisat att Andreas Karlsson gjort sig skyldig till försök till mord. Andreas Karlsson ska enligt tingsrättens bedömning även avseende åtalspunkten 3 dömas för grov misshandel.

Åtalspunkt 4

Polisryttarna Madelene Winberg och Lina Rosell avbröt, när de efter att ha anlänt till Kristianstadsgatan och avstyrat det stora bråk som pågick mot slutet av gatan, ett mindre bråk mellan två personer som stod och brottades på trottoaren bakom dem. En av de två som deltog i denna brottning var Martin Clausen, som greps på plats. Madelene Winberg har uppgett att hon och Lina Rosell efter att ha sett bilder på Showan Shattak var övertygade om det var Showan Shattak de hade sett brottas med Martin Clausen.

Cirka två månader efter händelsen anmälde Nadim Baalbaki att det var han som hade brottats med Martin Clausen när poliserna kom och att han av Martin Clausen då hade erhållit flera slag mot ansiktet, däribland ett slag som lett till blodvite på

hans läpp. Nadim Baalbaki uppgav om händelsen att han hade sett Martin Clausen fälla omkull Showan Shattak och sedan tilldela den senare flera knytnävsslag i ansiktet, att han själv kort efteråt drog bort Martin Clausen samt att Showan Shattak då blödde från huvudet. Om det fortsatta händelseförloppet uppgav Nadim Baalbaki att han och Martin Clausen båda föll omkull när han drog bort Martin Clausen och att han och Martin Clausen sedan tilldelade varandra knytnävsslag. Nadim Baalbaki har, som framgår ovan, vid tingsrätten vidhållit dessa uppgifter.

Vittnet Joanna Lilja har vittnat om ett slagsmål som uppenbarligen är det slagsmål med Martin Clausen inblandad i som polisryttarna avbröt. Hon har om slagsmålet berättat att hon såg en kille hoppa på en annan kille som föll, att den anfallande slog den som hade fallit flera gånger i huvudet när den senare låg ner samt att en tredje kille därefter anföll den kille som hade hoppat på den förste killen.

Åtalet under åtalspunkterna 4 och 5 bygger i allt väsentligt på Nadim Baalbakis och vittnet Joanna Liljas uppgifter och på det förhållandet att det på Showan Shattaks respektive Martin Clausens jackor funnits blodspår, och även textilfibrer, som bedömts komma från den andre. Det ska emellertid i sammanhanget noteras att det på Showan Shattaks jacka även fanns blodspår från Jonathan Johansson och att han därför måste ha varit inblandad i, eller i vart fall varit helt nära, den händelse vid vilken Jonathan Johansson blev knivskuren. Det ska också noteras att vittnet Clara Landtmanson, som tycks ha sett samma händelse som Joanna Lilja under sitt fönster, har en delvis avvikande uppfattning om vad som försiggick på platsen.

Tingsrätten har i denna del, såvitt avser åtalspunkt 4, att ta ställning till om Martin Clausen haft uppsåt att döda den person han slog på, om det är klarlagt när Showan Shattak erhöll den livshotande huvudskadan, samt om det är visat i målet att det var Showan Shattak Martin Clausen angrep.

Tingsrätten finner, med anledning av allvaret i anklagelsen mot Martin Clausen, anledning att i domen behandla samtliga dessa tre frågor.

Martin Clausens uppsåt

Enligt Nadim Baalbaki ska Martin Clausen ha skrikit till den person han fällde till marken – vilket enligt Nadim Baalbaki var Showan Shattak – att denne ”skulle dö”. Någon annan bevisning än Nadim Baalbakis påstående att Martin Clausen skrikit orden föreligger inte. Tingsrätten finner inte visat att Martin Clausen skrikit dessa ord.

Tingsrätten konstaterar att det inte är bevisat att Martin Clausen när han fällde den andre personen till marken och slog på honom haft uppsåt att döda denne och att det inte heller står klart att Martin Clausen var likgiltig inför en sådan effekt.

Om Martin Clausen fälls till ansvar för gärningen under åtalpunkt 4 ska han därför inte dömas för försök till mord utan för misshandelsbrott.

Vid vilken tidpunkt uppstod Showan Shattaks huvudskada?

Av den medicinska utredning åklagaren åberopat i målet framgår att det inte går att säga hur lång tid det tar innan en person med de skador Showan Shattak hade förlorar medvetandet på grund av sina skador samt att det därför är fullt tänkbart att Showan Shattaks skada uppstod redan när han var inblandad i det stora bråk vid slutet av Kristianstadsgatan i vilket han blev knivskuren. Enligt tingsrättens bedömning är redan denna osäkerhet sådan att det, mot bakgrund av skadans karaktär, inte går att bifalla åtalet mot Martin Clausen.

Var det Showan Shattak Joanna Lilja såg falla till marken och bli misshandlad?

Att det var Showan Shattak Martin Clausen angrep bevisas inte av det förhållandet att Showan Shattaks och Martin Clausens jackor uppenbarligen varit i kontakt med varandra, eftersom båda – om det var de som slogs under Joanna Liljas fönster – dessförinnan, vilket blodspår visar, måste ha varit inblandade i det stora bråket vid Kristianstadsgatans slut, ett bråk i vilket det förekom tillhyggen.

Identifieringen av Showan Shattak som personen Martin Clausen fällde under Joanna Liljas fönster bygger därför endast på Nadim Baalbakis uppgifter. Tingsrätten har under åtalspunkt 1 funnit att Nadim Baalbakis uppgifter måste behandlas med försiktighet, en försiktighet som i denna del bland annat motiveras av Nadims mycket nära vänskap med Showan Shattak och det förhållandet att Nadim Baalbaki uppenbarligen vet mer om vad som hände än han velat berätta för polis och tingsrätt.

Tingsrätten noterar att den medicinska utredningen inte visar att Showan Shattak haft andra skador i ansiktet än hudavskrapningar. Showan Shattak borde enligt tingsrättens bedömning ha haft ytterligare skador om han, som Nadim Baalbaki uppger, av Martin Clausen hade utsatts för upprepade, kraftiga knytnävsslag i ansiktet.

En egendomlighet i sammanhanget är att Showan Shattaks sambo, Charlotte Johannsen, uppgett att hon inte såg Showan Shattak på Kristianstadsgatan under händelserna där och att hon, som direkt efter det att poliser kom till platsen begav sig till Falsterbogatan (och på vägen dit såg Nadim Baalbaki inbegripen i ett slagsmål), redan när hon kom till Falsterbogatan, ungefär kl. 00:32, fick ett telefonsamtal från Showan Shattak som då uppgav sig befinna sig på Friisgatan. Avståndet mellan Kristianstadsgatan 39 och Friisgatan är enligt tingsrättens bedömning sådant att Showan Shattak, om han misshandlades av Martin Clausen

när poliserna red in på Kristianstadsgatan, vid telefonsamtalet omöjligen kunde ha förflyttat sig denna sträcka.

Tingsrättens bedömning är att det genom vad som förekommit i målet inte är visat att Martin Clausen fällt Showan Shattak, tilldelat denne upprepade knytnävsslag under Joanna Liljas fönster på Kristianstadsgatan eller åsamkat Showan Shattak av åklagaren angivna skador. Åtalet under åtalspunkt 4 ska därför ogillas.

Åtalspunkt 5

Polisryttarna Madelene Winberg och Lina Rosell såg att Martin Clausen brottades med någon när de ingrep mot honom och har skildrat detta som att kombattanterna - ”höll aggressivt i varandra, drog i varandra och krängde med kropparna”.

Att Martin Clausen skulle ha tilldelat den han bråkade med vid detta tillfälle några slag har inte framkommit på annat sätt än genom Nadim Baalbakis påstående.

Enbart det förhållandet att Nadim Baalbakis uppger att han blivit slagen av Martin Clausen räcker inte för att döma Martin Clausen för att ha misshandlat Nadim Baalbaki. Även åtalet under åtalspunkt 5 ska således ogillas.

Åtalspunkt 6

Martin Clausen delgavs stämningsansökningen i målet den 29 juni 2016. För ringa narkotikabrott är inte stadgat allvarligare påföljd än sex månaders fängelse. Gärningen är därmed preskriberad och åtalet mot Martin Clausen för ringa narkotikabrott ska således ogillas.

SKADESTÅNDSFRÅGOR

Showan Shattaks och Nadim Baalbakis skadeståndsyrkanden

Vid ovan angiven utgång i ansvarsdelen ska de av Showan Shattak och Nadim Baalbaki framställda skadeståndsyrkandena ogillas.

Jonathan Johanssons skadeståndsyrkande

Andreas Karlsson döms för grov misshandel av Jonathan Johansson. Vid sådant förhållande bör den kränkingsersättning han ska förpliktas utge till Jonathan Johansson bestämmas till 50 000 kr. Övriga av Jonathan Johansson framställda ersättningsyrkanden är vid fällande dom vitsordade av Andreas Karlsson. Andreas Karlsson ska således förpliktas utge skadestånd till Jonathan Johansson med 80 900 kronor jämte yrkad ränta på beloppet.

Charlotte Johannsens skadeståndsyrkande

Charlotte Johannsen har yrkat skadestånd av Andreas Karlsson med 189 071 kr, av vilket belopp Andreas Karlsson vid fällande dom för grov misshandel vitsordat ett belopp om 75 350 kr (50 000 kr kränkning, 10 000 kr sveda och värk, 10 000 kr ärr, 1 100 kr sjukvård och 4 250 kr förstörda kläder).

Den inte vitsordade delen av Charlotte Johannsens skadeståndsyrkande består av förlorad arbetsförtjänst, 45 118 kr, hyra av lägenhet i tre månader, 26 403 kr, samt ytterligare 42 200 kr i ersättning för sveda och värk.

Charlotte Johannsen har till stöd för sitt yrkande i dessa delar åberopat viss skriftlig bevisning, bland annat ett intyg från en dansk arbetsgivare, handlingar från en hyresvärd och en del handlingar rörande henne sjukskrivning och hälsa i övrigt.

Tingsrätten ifrågasätter inte att Charlotte Johannsen om hon inte hade varit skadad hade feriejobbat i Danmark sommaren 2014 och då hade erhållit av henne angiven lön.

Ersättning för sveda och värk bör endast utgå för den tid efter brottet som Charlotte Johannsen var sjukskriven, dvs. för sex månader, vilket motsvarar en total ersättning för sveda och värk om 14 400 kr.

För att skadestånd för hyreskostnader ska kunna utgå måste det föreligga en adekvat kausalitet mellan skadan och den hyra målsäganden vill ha ersatt samt den hyra som önskas ersatt dessutom visas utgöra en merkostnad. Eftersom inget av dessa krav är uppfyllda kan Charlotte Johannsen inte erhålla skadeståndersättning för någon hyreskostnad. Tingsrätten anmärker för övrigt att det av allt att döma inte var så att Charlotte Johannsen ensam svarade för detta hyreskontrakt.

Andreas Karlsson ska således förpliktas utge skadestånd till Charlotte Johannsen med 124 868 kronor (75 350 +4 400+45 118), jämte därå yrkad ränta.

PÅFÖLJD och HÄKTNING

Straffskalan för grov misshandel är fängelse lägst ett år och högst sex år. Den misshandel Andreas Karlsson har utsatt Jonathan Johansson och Charlotte Johannsen för har ett sådant straffvärde att annan påföljd än fängelse inte kan komma i fråga. Särskilt misshandeln av Jonathan Johanson har ett högt straffvärde. Sammantaget motsvarar straffvärdet av Andreas Karlssons gärningar enligt tingsrättens mening fängelse i tre år.

Tingsrätten finner inte skäl att sätta ned fängelsestraffet på den grunden att Andreas Karlsson under tiden han varit häktad under en längre tidsperiod tvingats vistas i ett ukrainskt fängelse, i avvaktan på utvisning till Sverige.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 47

DOM
2016-07-22

B 2431-14

Det föreligger alltjämt risk för att Andreas Karlsson avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring och straff om han försätts på fri fot. Han ska därför kvarbli i häkte tills domen i ansvarsdelen vinner laga kraft.

ÖVRIGT

Åklagaren yrkanden om fortsatta bevisbeslag är lagligen grundade och ska bifallas.

De brott Andreas Karlsson döms för är begångna 2014. Han ska förpliktas 500 kr till brottsofferfonden.

Samtliga kostnader för försvar och målsägandebiträde ska stanna på staten.

Martin Clausen tillerkänns ersättning av allmänna medel för sina rättegångskostnader med 1 500 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se **bilaga** (DV 400)

Sista dagen för överklagande är den 12 augusti 2016. Överklagande ges in till tingsrätten men prövas av Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Anders Granholm

I avgörandet har deltagit rådmannen Anders Granholm samt nämndemännen Lars Danred, Kenneth Hansson och Inga Lindborg. Rätten är enig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19860724-4178	Datum för dom/beslut 2016-07-22
Efternamn Clausen	Förnamn Martin

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/uppört/avbrutet

2014-03-09	2014-04-11
2016-04-20	2016-07-08

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress

Kalendegatan 1

Telefon

040-35 30 00

Telefax

040-611 43 10

E-post: malmo.tingsratt@dom.se

<http://www.malmotingsratt.domstol.se>

Expeditionstid

måndag - fredag
09:00-16:00

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19830807-3975	Datum för dom/beslut 2016-07-22
Efternamn Karlsson	Förnamn Leif Stefan ANDREAS

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2015-11-24	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.